

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Eerste zondag van de advent

Jesaja 2, 1-5 • Psalm 122 • Brief aan de Romeinen 13, 11-14 • Matteüs 24, 37-44

Kijk, het wordt licht

DE PROFEET Jesaja luidt de advent in. Op elk van de vier adventszondagen begint de woorddienst met een messiaans visioen van Jesaja. In de advent van het nieuwe liturgische A-jaar dat we vandaag beginnen, geeft deze profeet onmiskenbaar de toon aan van de zondagsliturgie. In het bekende visioen dat we vandaag lezen, ziet en hoort de profeet alle volkeren optrekken naar de tempel van de Eeuwige op de berg Sion in Jeruzalem. In zijn visioen wordt de bescheiden heuvel, die de Sionsberg in werkelijkheid is, de hoogste van alle bergen. Hij krijgt de dimensies van een mythologische 'godsberg', zoals we die ook in andere culturen aantreffen. In de context van de Bijbel wordt Sion bovendien de tegenhanger van de toren van Babel in Genesis 11: een plek waar de volkeren elkaar vinden en vrede stichten.

Dat de tempel van Jeruzalem het centrum van de wereld wordt, klinkt verwaand. Toch zegt de profeet niet dat de volkeren in die tempel offers komen brengen of zich tot de eredienst van Jahweh bekeren. Zij komen er luisteren naar de Tora, het wijzende woord van de Eeuwige. Dat woord wijst de weg naar gerechtigheid („Hij zal recht doen heersen onder de volkeren”) en zo naar vrede („dan smeden zij hun zwaarden om tot ploegscharen...”). Gerechtigheid brengt vrede voort, zegt Jesaja elders (32, 17).

Hetzelfde visioen komt ook voor bij de profeet Micha, een jongere tijdgenoot van Jesaja (Micha 4, 1-4). Daar wordt er nog een zin aan toegevoegd: „Iedereen zal onder zijn wijnrank zitten of onder zijn vijgenboom, door niemand opgeschrikt.” De vrede, vrucht van gerechtigheid, groeit zowel tussen de volkeren als in het hart van ieder mens.

De vertaling 'op het einde der dagen' wekt de indruk dat het visioen op het einde der tijden slaat. Maar de Hebreeuwse uitdrukking die hier gebruikt wordt, betekent 'in de toekomst'. Dit visioen vertolkt dus een reële, historische verwachting van de profeet. Als de mensen luisteren naar het woord van de Ene, als de mensen gerechtigheid willen leren – iedere mens tot zijn recht laten komen, recht doen aan de zwaksten, in harmonie leven met zichzelf en met de omgeving – dan zal de vrede, in de volle Bijbelse zin van het woord, werkelijkheid worden.

In dat licht moeten wij wandelen, zegt de profeet. Die toekomstdroom kan werkelijkheid worden, als wij ons vandaag al aansluiten bij de toekomstige pelgrimstocht van alle volkeren. „Ik was verheugd toen ik het hoorde: Wij gaan op weg naar het huis van de Heer”, zingt de psalmist in de antwoordpsalm. Blijf niet bij de pakken neerzitten, maar begeef je op weg naar het licht. In de natuur breekt nu de donkerste tijd van het jaar aan. De dagen korten nog: pas over drie weken is het winterzonnewende. Maar in de liturgie zingen wij nu al, met woorden van Paulus in de tweede lezing van deze dag: „De nacht loopt ten einde, de dag komt naderbij”, en wij ontsteken de eerste kaars op de adventskrans. In de donkerste tijd van het jaar verzekert de liturgie ons dat er licht is, maar we moeten het willen zien. Het is tijd om wakker te worden, schrijft Paulus. Laten wij ons wapenen met het licht. Bekleed u met de Heer Jezus Christus.

Want Christus is het licht. Het licht waarin wij moeten wandelen, komt van God. Van in den beginne laat God zijn licht schijnen in de duisternis (Johannes 1), en dat doet God vandaag nog altijd. Alleen, wij moeten het willen zien. Met de woorden van Jezus in de evangelielezing: „Weest waakzaam, want de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht.”

Je ogen naar het licht zetten betekent: waakzaam en aandachtig zijn en blijven geloven in de toekomst. Luisteren naar het woord van de Heer. Dat woord in praktijk brengen, door concrete daden van gerechtigheid. Dat alle volkeren hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen, is verre toekomstmuziek. Maar iedere mens die al was het maar één hatelijk woord dat hem op de lippen lag, inslikt en vervangt door een constructief voorstel, heeft een stap gezet op weg naar het huis van de Heer en de dageraad van de menswording dichterbij gebracht. Kijk, het wordt licht!

PAUL KEVERS

EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

2 december 2007

Eerste lezing *Jesaja 2, 1-5*

Visioen van Jesaja, de zoon van Amos, over Juda en Jeruzalem. Op het einde der dagen zal de berg waarop de tempel van de Heer staat, oprijzen boven alle bergen en uitsteken boven alle heuvels. Alle volkeren zullen erheen stromen en talloze naties erheen trekken. Zij zullen zeggen: „Kom, laat ons optrekken naar de berg van de Heer, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons zijn wegen wijzen en wij zullen zijn paden bewandelen. Want uit Sion komt de Wet, het Woord van de Heer uit Jeruzalem.”

„Oordelen zal Hij de volkeren, rechtspreken over de talloze naties. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikkels. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander, en niemand zal nog leren oorlog voeren.”

„Huis van Jakob, kom, laat ons wandelen in het licht van de Heer.”

Tweede lezing *Brief aan de Romeinen 13, 11-14*

Broeders en zusters,

Gij weet dat het uur om uit de slaap te ontwaken reeds is aangebroken. Thans is ons heil dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen.

De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Laten wij ons dus ontdoen van de werken der duisternis en ons wapenen met het licht. Laten wij ons behoorlijk gedragen als op klaarlichte dag, en ons onthouden van braspertijen en drinkgelagen, van ontucht en losbandigheid, van twist en nijd. Bekleedt u met de Heer Jezus Christus en koestert geen zondige begeerten meer.

Evangelie *Matteüs 24, 37-44*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Zoals het ging in de dagen van Noach, zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon. Zoals de mensen in de dagen vóór de zondvloed doorgingen met eten en drinken, met huwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en zij niets vermoedden totdat de zondvloed kwam en allen wegrukte: zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon. Dan zullen er twee op de akker zijn: de een wordt meegenomen, de ander achtergelaten. Twee vrouw zullen met de molen aan het malen zijn: de ene wordt meegenomen, de andere achtergelaten.”

„Weest dus waakzaam, want gij weet niet op welke dag uw Heer komt. Begrijpt dit wel: als de eigenaar van het huis wist op welk uur van de nacht de dief zou komen, zou hij blijven waken en in zijn huis niet laten inbreken. Weest ook gij dus bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht.”